

2. ÚNORA – SVÁTEK UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU

Setkání s Pánem...

se nazývá ve východní liturgii tajemství očišťování Panny Marie. Setkává se tu Simeon a Anna se Spasitelem. Setkání blaživé! Vrcholné štěstí starce, který tak mnoho viděl, zažil. Nyní uviděl Spasitele. Něco většího už mu nemůže svět ukázat ani dát. Proto již chce umřít. „Nyní propouštíš, Pane, služebníka svého v pokoji!“

Setkání s Pánem! Chvilé milosti, očisty, posvěcení. Stačí myšlenka, víc je touha, víc ještě je nést vše Bohu vstříc... Blaživé chvíle před svatostánkem, blaživější chvíle při mši svaté a vrcholné spojení s Pánem ve svatém přijímání – a to vše má být přípravou na budoucí setkání s Pánem – až nás povolá na věčnost.

Hledejme těch chvil, těch kontaktů s Pánem! Setkání s lidmi tak často zraní, zabolí, poskvrní, duši zatíží bolem, zanechá smutek... Toto setkání uklidní, potěší, očistí, posvětit, duši ozdobí, zanechá v ní nové krásy, hodnoty. Snaž se aspoň touhou setkat se s Pánem co nejčastěji!

Josef Hlouch – Minutěnka

SMYSL UDÁLOSTÍ

Jeden mladý mnich byl na několik měsíců pověřen, aby spolu s dalšími tkal vzácný gobelín. Po nějakém čase se uprostřed práce zvedl a stěžoval si, jak je nudná: „Už nemohu dál! Je to nesmyslná práce. Celý den rozstřihávám zlatou nit a vplétám ji do nesmyslných uzlíčků. Takové plýtvání!“

Uslyšel ho starý mnich a řekl mu: „Ještě jsi neviděl celé dílo. Pracuješ na jedné částce výšivky a neznáš celek.“

Zavedl ho do prostorné dílny, kde visel na zdi celý koberec. Mladý mnich zůstal překvapen stát. Pracoval na krásné výšivce obrazu „Klanění mudrců“ a jeho zlatá nit tvořila část svatozáře kolem hlavy Jezulátka. To, co se mu zdálo mrhání a zbytečná práce, bylo nádherné.

Když se člověk doslova topí v trápeních různého druhu, potřebuje nutně naději, aby nepropadl zoufalství. Zdá se vám, že nesete

bolest, která se už nedá unést? Mezi bolestí a radostí, mezi nouzí a štěstím ční hluboká propast. Zdá se vám, že ten most naděje visí jen ve vzduchu? Ne, nejsou žádné beznadějně situace, jsou jen lidé, kteří jsou bez naděje tváří v tvář situaci.

Když si nevíme rady s nějakou situací, zkusme si uvědomit, že člověk většinou skutečně nevidí a nezná odpověď hned. Vezměme si jakýkoli vyšívaný ubrousek. Podívejme na jeho rub. Co tam vidíme? Každá nitka je tam zpřeházená, jsou tam doslova někdy chuchvalce nití, které nám nedávají smysl. Všechno je barevné, propletené. A podívejme se na týž ubrousek z jiného úhlu - z lícové strany. Tam všechny nitky do sebe zapadají, dávají smysl, tvoří jeden velký krásný obraz. Mnohdy se stačí podívat jen z jiné strany, možná z odstupu dní, let, z odstupu nových zkušeností...

Prokop Siostrzonek